

režimi i aranžmani donose samo zadovoljstvo. Da ih životni stilovi i životni izbori njihovih partnera ne dotiču, da je sve uredi. Prave se da ljubav nije represivna, da nije prazna, da nije razlog zbog kog imaju mrtve pretke, i lošu kožu i zube, i zbog koje su propuili, i propili se i postali zavisni od triptana, da svako od njih ima pred sobom još 100 šansi za tu ljubav, veliku ljubav, koja će doći i spasiti ih. Oni se ne razdvajaju, čvrsto se drže jedni za druge, publici postaje sve teže da razlikuje dijelove tijela Branke, od dijelova tijela Miše, dijelove tijela Bobe od dijelova tijela Hane, čak i Ona se umiješala, pomiješala sa svima njima. Grčevito se drže jedni za druge jer kad ostanu goli bijedni i sami u postkoitalnom grču pušeci i ležeći ružnoća njihovih životnih okolnosti ukazaće im se jasnije nego ovako kad su isprepleteni, nego ovako kada im kože dodiruju tuđe kože, i meso tuđe meso. Ako bismo i dalje mogli da čujemo glasove njih petoro, njih petoro u potrazi za ljubavlju, čuli bismo litaniju jauka i jecaja.

MIŠA:

Tuga prati ljubav. Tuga s mnoštvom sinonima: s čežnjom, žalošću, melanholijom, čeznućem, žudnjom za nepoznatim, željom da se otvori prozor i gledaju zvijezde. Ipak, ja duboko vjerujem da ukoliko je moguće povezati se posvetiti se identifikovati se s i isprojektovati se u jednu osobu, onda je to moguće i s grupom ljudi, a kao krajnji cilj trebalo bi da imamo REPROGRAMIRANJE sebe samih tako da možemo da se povežemo posvetimo identifikujemo s i isprojektujemo us CJELOKUPNOIM ČOVJEČANSTVOM.

HANA:
Jecam.

BRANKA:
Ječim.

BOBA:
Oplakujem.

ONA:
Naričem.

MIŠA:
Jadikujem.

HANA:
Cmizdrim.

BRANKA:
Uzdišem.

BOBA:
Dahćem.

ONA:
Stenjem.

Oni jecaju, ječe, oplakuju, nariču, jadikuju, cmizdre, uzdišu, dahću i stenju. Njihovi jauci i njihova stenjanja se polako pretvaraju u zvuke kolektivnog snošaja, koje može i ne mora da prati pjesma J t' aime... moi non plus Serža Gejnsburga i Brižit Bardo ili Serža Gejnsburga i Džejn Birkin, koja vam je već verzija te pjesme draža.

KRAJ

Vidjeti i: Acker, Kathy, McKenzie Wark, *I am very into you*, Correspondence 1995-96, Semitoext(e), New York, 2015. gdje je jasno da i u akdemskim, intelektualnim, umjetničkim krugovima, žena obavlja emotivni rad, prva izjavljujući „I'm very into you“, prva pokazujući anksioznosti i nesigurnosti, izazvane ambivalentnim izjavama muškarca.

Dnevnički zapis autorke za datum 7. 5. 2001. godine, ekavica kao posljedica intenzivnog identitetskog inženjeringa koji se sistemski sprovodio u obrazovnom sistemu osnovnih škola u Republici Srpskoj, kao i sve pravopisne greške, u ovom tekstu su direktno prenijete iz originalnog zapisa.

Drama

Tanja Šljivar

KAO I SVE SLOBODNE DJEVOJKE

dramski tekst o jednom pokušaju slobode u malom gradu

LICA:

Imena djevojčica i imena scena su identična, a svaka djevojčica ima po jednu scenu sa svojim imenom:

Ana, 13
Ena, 13
Ina, 13
Ona, 13
Una, 13
Lea, 13
Mia, 13

Sve djevojčice su sve vrijeme na sceni. Imaju okruglaste stomake i okruglaste glave i oči i usta. Stomake miluju i ustima otpuhuju, kako to već rade trudnice. Stomake miluju iako su već rodile. Stomake miluju iako su već abortirale. Stomake miluju iako nikada nisu ni bile trudne. Upadaju jedna drugoj u riječ, kikoču se, slušaju Rihannu i Taylor i Marinu and The Diamonds. Nose duge crne haljine kao u grčkim tragedijama, pletu jedne drugima duge kose u pletenice, šminkaju se, stavljaju krastavce na oči, šmrču spid ako ga ima, ukratko – bivaju mladim djevojkama.

*Broj performerki/performera koji/e čitaju/izvode tekst na sceni može da varira od jedan do neodređeno, u zavisnosti od koncepta izvedbe. Dešava se sada i ovdje, u pozorištu, u sedam okruglih punih toplih djevojačkih usta, kao i u sedam okruglih punih toplih djevojačkih utroba.

Jedemo pljeskavicu neku na brzinu ližemo sladoled poslije svega. Ližemo sladoled i vraćamo se preko mosta pored parkinga i naše škole i kroz livadu sa čičcima tu smo već pojele sladolede Una kaže da nije baš sigurna oko ovog svega.

UNA:

Ne znam baš za tu djecu i to.

Kroz pješačku zonu mlataramo kesama što smo kupile po jedan par rastezljivih trudničkih tajica u šoping centru. Prolazi Roper: „De si“, „De si“. Idemo preko nečeg što imitira auto-put u susret nam ide neki matori biciklista dobacuje nam krevelji se vrišti.

BICKLISTA:

Baš ste vas dvije sestre lijepe.

UNA i ENA:

Nismo mi sestre.

BICKLISTA:

Niste ni lijepe.

UNA i ENA:

Srušio se s bicikla dabogda.

U parku Una kaže da je njen deda radio tu u blizini u mašinbravarskoj radnji i da je baba uvijek šetala sa mamom kad je mama bila još mala i da su pokušavale da ga vide, a da on nešto nije bio zainteresovan da vidi njih pa se stalno krio. Una kaže da je i njen tata radio tu pored u računovodstvu i mama i ona su se kad je Una bila mala tuda stalno šetkale po parku ne bi li ga srele, a isto ni on baš nešto nije htio da ih vidi i sad razmišlja hoće li i ona tako sa kćerkom da se voda za ruku pa da misli hoće li je Dole kulirati il' neće.

UNA:

Tako da nam je najbolje da se ovoga riješimo.

ENA:

„Kada tvoja kćerka bude tek naučila da hoda, i kada je ti uhvatiš za ruku oko vas će biti mjehur. Oko vas će se formirati neprobajni mjehur i kad si s njom niko ti ništa neće moći i jebe ti se živo 'oće li te Dole kulirati il' neće. A onda

ćemo tu biti i ja i moja kćerka i Ana i njena i Ina i njena i Ona ali dobro za nju još ne znamo da li će dobiti kćerku ili neće Lea i Mia i njihove kćerke i sve ćemo se hvatati za ruke i svi će nam se sklanjati sa puta“, to ja kažem Uni. Una vadi nalaz iz džepa sjedimo na klupi u parku prevruće je da se tu predugo zadržimo čita ga naglas.

Na nalazu piše: „Cervix konična rubno crvenilo oskudna cervikalna sekrecija Uterus normalne veličine pokretan neosjetljiv područje adnexa neosjetljiva parametrija slobodna. Vulvoskopija vestibularna papilomatosa zona transformacije zatvoreno tipa nalaz: graviditet, sedma nedjelja.“ Una kaže da joj je doktorica rekla da svi znaju, na primjer, da djeca nemaju seks zbog čega nam je zabranjeno da pričamo o tome, zbog čega se zatvaraju oči i začepljuju uši kada god djeca dođu i pokažu dokaze za suprotno i zbog čega se nameće tišina, potpuna i smišljena. I da joj je doktorica na ultrazvuku rekla:

„Nemoguće da si ti trudna kako si trudna dijete drago ovo moram još provjeriti.“

Doktorica trlja oči i čačka uši prstom i gura još dublje sondetinu podmazanu gelom i na ekranu je nešto bezoblično, a obje čujemo: „Tika-taka tika-taka tika-taka tika-taka.“ Kuca srce a nije ni moje nije ni njeno ipak kuca i obje čačkamo uši, i dalje: „Tika-taka tika-taka.“ Neću da plačem pred njom ne bih sad zaplakala nema boga a ona kaže: „Ovo ti vjerovatno nećeš moći iznijeti trudnoću. Možeš roditi mrtvorodenče možeš roditi nedonošče može ti odojče zahvatiti rana ili kasna faza urođenog sifilisa ne znam kako ćeš roditeljima na oči kako ćeš tom momku reći šta ste mislili duva vam kroz glavu. Zabrinjavajuće je da djevojčice od trine'st godina imaju seks ali to je očigledno trend danas. Ne ne ne ovo ipak nije istina ti si mala pa ja u tvojim godinama, nazovi me primitivnom konzervativnom, ali seks sa 13 godina ne mogu da podržim vidi šta ćeš kod mene više nećeš dolaziti ja ti ovo neću voditi prekinuti savjetovati pomoći gledati slušati otkucaje srca preporučiti prehranu, idi u dom zdravlja meni na oči više ne izlazi.“ To sve kaže meni Una da njoj kaže doktorica.

UNA:

Poslala me u pičku materinu manje-više.

ENA:

Ja sam eto baš imala sreće, moja je doktorica bila nasmi-

jana vedra susretljiva i spremna da pomogne našla sam je na *ludipopust.ba* pregled koji košta 15 maraka i 100% utvrđuje trudnoću al' bez Papa testa al' ko da mi to sad sve i treba šta sad. Doktorica mene nije poslala u pičku materinu nego ona kaže meni da se radujem jer sam blagodarna blagoslovljena među ženama blagoslovljen je i plod utrobe moje. Ja joj kažem.

„Nisam samo ja trudna nego i mojih šest prijateljica pitam čisto informativno jesu li i one blagodarne blagoslovljene kao i plodovi njihovih utroba.“

Doktorica mi daje šest vizitki kaže, ne može ništa unaprijed da tvrdi i mora po cijeni od 15 konvertibilnih maraka bez Papa testa ali sa stopostotnim utvrđivanjem trudnoće na pregledu da provjeri koliko je koja od mojih prijateljica blagodarna blagoslovljena i jesu li im plodovi blagoslovljeni i zdravi. Doktorica kaže da razumije da smo mi mlade, bijele žene:

„Ja razumijem da ste zajedno pričale zajedno odlučile o trudnoći da je za vas to pozitivna stvar.“

Doktorica kaže da su skromnost pristojnost čestitost sramota pojmovi koje mi djeca ne razumijemo i ne primjenjujemo u svakodnevnoj našoj životnoj praksi. Ja kažem: „Razumijemo mi samo ih mi doktorice drugačije definišemo.“

Onda doktorica kaže:

„Ja savršeno razumijem ja znam, naravno, i djeca imaju svoju seksualnost ne možemo se, to nikako, vraćati na one stare predstave o djeci kao čistoj o djeci kao onima koji ne znaju šta je seksualnost. Ja savršeno razumijem ali svi mi ljekari medicinski radnici psihijatri psiholozi znamo također znamo savršeno dobro znamo da je dječja seksualnost specifična seksualnost sa svojim sopstvenim oblicima i formama, sa svojim sopstvenim periodima sazrijevanja i vrhuncima, sa svojim sopstvenim nagonima i periodima latentnosti. To je nevina teritorija, seksualna teritorija naravno, ali teritorija koja mora sačuvati svoju nevinost. Mi odrasli ćemo dakle na toj teritoriji intervenirati kao garantii njenog suvereniteta kao garantii te specifičnosti dječje seksualnosti da bismo je zaštitili. Na kraju, djeca moraju biti zaštićena od sopstvenih želja pa ćemo se mi prosvjetni radnici doktori roditelji boriti sa onanisanjem djece kao sa epidemijom koja se mora iskorijeniti do samog kraja ali ti dušo reci slobodno drugaricama da dođu kod mene ja ću vam trudnoće svima do kraja voditi.“

UNA:

Pa bolje da sve onda odemo kod te tvoje.

Pišemo im brzo: „Našle smo doktoricu 'oće svima da nam vodi trudnoće bez problema.“

Ana Ina Ona Lea i Mia se raduju, kažu: „Strava.“

Kažu: „Šalji broj da zakazujemo.“

Tipkam. „Uzela sam vam vizitke opušteno.“

Vruće je i uskoro ćemo morati da se dignemo sa klupe u parku ali za sada još na njoj sjedimo. Uglavnom, ne mogu da kažem da je meni i Uni u parku ovdje, sad dosadno i glupo, samo bih voljela da se park očisti da se park dođe više ljudi i da se ljudi više brinu o njemu.

3. INA

INA:

#bosnianteen #bosniangirlsdoitbetter #fun #grandma #morning

#morningsickness #pregnant

Pravim selfie s babom pored mene u krevetu. Ja sam u bijeloj potkošulji, baba još spava u roze spavaćici, njoj se vidi samo jedno oko, meni oba, normalno i usta moja napućena okrugla, šaljem ga u našu Facebook grupu bulmičarke jedva čekam da vidim šta je koja jutros povratila. Nismo mi stvarno bulmičarke k'o jadvnice iz šestog tri mi se samo dobro zajebavamo, a usta smo još i trudne pa imamo jutarnje mučnine i sve što ide s tim, po redu i normalno. Ana je povratila viršlu, šalje fotku. Tipkam brzo: „Izgleda k'o kurac hohoho.“ Lea odgovara: „Nekad mi se povrača kad ga preuboko gurne hohoho.“ Ona je povratila kornfleks i kraljke mljeko ali to je zbog kajmaka što se nakupi na toplom domaćem tek izmuženom mljeku ne zato što hoće da bude mršava il' što je trudna, jer za nju ionako još ni ne znamo tačno da li jeste ili nije. Ja ustajem, baba još hrče, mažem debelo ajvara na debelu šnitu hljeba, ja povraćam narandžasto #orangeisaneblack. Mia je povratila cijeli topli sendvič, al' majke mi još možeš da vidiš sve sastojke. #bulmija #teengirls #fun #mymorningroutine I heat my water and I make my tea!!! Zagrijem vodu u babinom lončetu crvenom sa bijelim tufnama i prospem malo sebi po preponama iz zajebancije, od preostale vode pravim tursku kafu da pijemo baba i ja. To je

k'o tetovaža, ostaje na koži da se sječaš nekog dana, pa onda mažeš nevenovom mašču, pa zarašće i samo mali mali ožiljak ostane, pa onda opet moraš da se polijevaš i tako stalno u krug ispočetka. Normally it's fruit and yogurt!!! Obično je to slanina, samo slaninu ne bi' povratila, a ni čvarke nema boga. And of course my phone is near me. Fotkam slaninu, šaljem im. One tipkaju.

Fuuuj! ANA:

Idi u kurac! ENA:

Vrati se u Seljanec. UNA:

Seljančuro! LEA:

Ako si trudna nisi umrla. MIA:

INA:

#teengirl 311,284 posts Ja svoju fotku postujem poslije fotki na kojima su: opuštenu prekrštene noge i kratka haljinica osmijeh u fazonu hehehe seka sam, plava kosa i napičene obrve, krevet u kom spavam sa babom, atletska bulja nabijena u objektiv, roze peškir kupaći u dugim bojama a privjesak kao pada slučajno preko sisa, ja na večeri sa matorim perverznojkom tad sam prvi put probala školjke to je sve bilo na ekskurziji on je rekao:

„Hoću da ti ližem pizdicu da isisavam njene sokove k'o što isisavam meso ove školjke“ povraćala sam zbog školjki ne zbog onoga što je rekao odvratne su, Pepsi cola, sportski šareni top, animal print, spušten kurac opružen po dlakavom stomaku taj post ima 0 lajkova sve smo ga vidjele al' mu ne bi lajkovala kad nije u erekciji pa ne znam, selfie iz wc-a, adidas top, gola bulja sa celulitom, pirsing u nosu, girls send me nudes I am horny af, štikle crne sa pertlanjem od prstiju do gležnjeva, motivaciona poruka:

The problem is girl thinks he will change he won't. Kad sam postovala fotku automatski sam dobila šest lajkova

od njih šest, baba se probudila i nije baš znala gdje se nalazi. Ona uvijek ustaje poslije mene i uvijek ode direkt na rijeku iza kuće. To je ustvari potok, al' baba ne vidi bijele vrane ništa ne zna pa je njoj to rijeka iz mladosti. Htjela bi da skoči i da natopi haljinu i spavačicu ispod haljine i da pliva, al' da stalno ima osjećaj da haljina može da je povuče na muljavo tlo puno algi zelenih i svega drugog jezivog i ljigavog. Al' ne vidi ispred sebe gleda u horizont i maglu ali ne raspoznaje šta je to u njoj, da li je kaljuža il' rijeka il' potok il' planinčuga, kao što ja ne raspoznajem prošlost kao što ja ne znam da li su to bili Andrija, il' Stefan il' Marko il' Dražen il' Avdo il' vjeroučitelj tako babi slika ispred nje nije najjasnija, na primjer, da ona to može da uslika baba ne bi znala ona jednostavno ne bi znala koji hashtag da stavi da li stavi #mountains #tbt ili #river #potok ili #struja #bujica ili #mladost ili #ludost ili #mladostludost. Baba ima prazan pogled i prazan mozak i prazno srce sve prazno osim crijeva i bešike. Onda se vrati u kuću pa u krevet pa onda opet zaspi pa ja moram da je budim. Baba je počela da sere u gaće. U prodavnici imaju samo dječje pelene, to je dobro po nas sedam, a loše po babuskaru. To neću da joj stavljam, osim ako baš ne moram. U apoteci moram posebno naručiti staračke babinje pelene. Meni nije gađno da je brišem, radije to radim njoj nego što ću ovom što u meni raste. Jer i baba je meni brisala, to je sigurno, za ovu veknetinu smežuranu što pije sve iz mene, što iz mene crpi svu moju snagu i svu slaninu što sam pojela i kad pušim sa mnomo dimi i kad spavam budi me jebeno, to ne mogu da znam da li 'oće da li neće meni brisati kad i ako bude trebalo.

Svi će reći: „Bebina koža je mirisna i meka, babina koža je smrdljiva i smežurana“, e pa ja to neću reći, govno je govno je govno i baba mi bar ne vrišti i ne batrga se dok je brišem. Spuštam joj bijele gaćetine, baba je uvijek držala do sebe i nosila najkvalitetniji srbački veš, vidim babin klitoris ispod par kusavih dlaka. Razmišljam jednu najmanju sekundu razmišljam da li da joj dodirnem taj dio koji možda nije sama koji možda niko nikad nije koji možda ne zna da ima koji možda češće nego ja koji možda, kao ja što svaku večer čekam da ona zaspi, ona čeka svaku večer da ja zaspim da može da ga dira samo na sekundu. Gledam paperjaste dlake gušću bapsku kožu i shvatam da ne mogu da je to njeno da nije moje iako možda bi joj bilo bolje od toga. Baba zna da uskoro ide negdje zna već je krenula tamo zna da ću i ja s njom za pedesetak godi-

na ili tako nešto pa je to malo tješi, zna da ovdje nije bolje jer nije baba od jučer ovdje ali nije ni tamo bog zna šta zna da nije nigdje dobro zna da ću leći pored nje večeras da će ona srati u gaće i u pelene dok ja drkam, možda i ne zna ništa možda samo gleda ispred sebe i smišlja najbolji hashtag za rijeku iz mladosti njene koja je samo isušeni muljavi ljigavi potok zapravo. Onda ja šta ću pijem kafurinu sama i sama purnjam i prcmoljak skvrčeni se dimi u meni i natapa kofeinom u meni, naviknuću ga na najbolje stvari od malih fetuskih nogu, biće on moj car. Sad sam u devetoj nedjelji, a tada se mogu vidjeti pupoljci nogu i ruku sa mjestima na kojima će biti prstići. Iduće sedmice, znači, imaću kontrolni iz hemije i imaću abortus, biću u desetoj nedjelji, a tada počinje formiranje polnih organa, a nastavlja se formiranje šaka i stopala znači moći ću opuštenu da kažem od malih nogu, a da to nekako i bude istina. Baba sjedi na slami na podu kokošinjca svinjca štale jer sve smo strpali u jedno, kako baba i ja možemo spavati u istom krevetu mogu i kokoš i svinja u istom blatu. Baba sjedi i gleda ispred sebe mene ne vidi sjedi pored zaklanih kokošiju pored preklanih obezglavljenih fazana pored svinjica koje su žive i dalje i njuškaju po babinom trbuhu njima ništa nije mogla a možda nije ni htjela. Uredno su poredane lešine jedna do druge koje još ni ne smrde ni malo ne smrde već mirišu već izazivaju pljuvačku u ustima, supa od fazana supa od kokoši sve to želim jedino od supe ne povraćam u devetoj nedjelji. Baba praznog pogleda i fazan i kokoš bez glava to je nešto najljepše što sam u životu vidjela to je ljepše i od onih četрнаest debelih crta na testovima. Ja sedam pored nje sve to slikam iz visine sve nas obuhvatam postujem odmah i broj followers raste sporo ali sigurno, raste kao moji nokti kao fetusovi nokti kao babin nokti sa svakom sekundo ljudima je jasno da je to što sam okačila posebno, da je to samo danas i nikad više da fazanski bezglavi i djevojački napučeni i babilji usrani trefie se ne vidi svaki dan. #trelfie #hunting #grandmaisonabitchcrazy Stavim joj ruku na svoj stomak, kažem: „E babuskaru možda dočekaš prauuču zamisli to. Šta si to uradila baba?“, pitam je. „Pa de mi reci kakav je bio tvoj porodaj, ovako na sjenu je l' de? Nije to ništa strašno kontam? Malo se napneš k'o govno da izbaciš to sad radiš ionako svaki dan i više puta i nikom ništa? Što si preklala ovu živinu baba jesi normalna jebo te baba šta ti je u šta gledaš?“ A baba meni na to sve baš ništa živo ne kaže.

4. ONA

ONA:

Niko nas nikad, niko nas za sve ovo dugo vrijeme, niko nas nikad na ulici u prodavnici kod doktora niko od profesora čaća matera ujni strina zaova jetrva niko nas nije, nas niko nije pitao kako smo TO zatrudnile. Ni jedna od nas ne može se tačno sjetiti kako je TO bilo s kim je TO bilo zašto je TO bilo jer miješa se sve krto je sve i krrhko je sve kao kosti moje na leđima koje mi je možda Marko na ekskurziji slomio možda nije. Možda je Marko gledao svako jutro prije ekskurzije i na ekskurziji i u autobusu i u wc - u i na časovima facial abuse porniče i molio me plaka kao vrištalo:

„Ajde samo jednom ovo da probamo“, ja sam rekla: „Ajde evo ja ću sjesti, stolica u hotelskoj sobi fala bogu ima, ti mi veži oči ruke noge i nabij mi ga do krajnika. Svi znaju, da iako NE MOŽEŠ ostati trudna oralnim putem na taj način možeš dobiti spolno prenosive bolesti kao što su herpes i HIV, virus koji uzrokuje neizlječivu bolest AIDS. Svi znaju da stoga i kod oralnog seksa treba obavezno koristiti kondome, što nam ipak nije padalo na pamet. Znači ako neko pita, a ne pita, sa Markom na stolici nisam zatrudnila sigurno. Ja sam rekla: „Ajde eto može i TO“, mislila sam možda poslije toga bude nešto, bilo je ništa, a možda Marko i nije im'o pojma šta je facial abuse, možda je mog'o samo u najluđim snovima naslutiti kako je TO lije- po kad djevojčica samo zine a ne može ni prstom noge ni prstom ruke maknuti, al' nikad naglas nije smio izgovoriti da to stvarno i 'oće pa je čut'o k'o zaliven i nad'o se da ću sama od sebe početi da ga blajvam. A možda je Lea bila sa Markom, a ne ja. U hotelskoj sobi ima par stolica ima krevet i u njemu zelene bube, svejedno bolje buba u krevetu nego k'o lni baba u krevetu. U hotelskoj sobi imaju stare tapete izluzane po njima smo žvakama polijepile napuhane kondome k'o balone, to smo dobile u školi kad je bilo informativno predavanje pod naslovom „Tinejdžerska trudnoća“, a tada su nam rekli i da je Odjeljenje za djecu i porodice objavilo listu faktora rizika namijenjenu Grupama za strateški menadžment tinejdžerske trudnoće, kako bi identifikovali sve nas koje smo pod rizikom. Među nabrojanim faktorima su:

ANA:

Rano upuštanje u seksualne aktivnosti.

ENA:
Poremećaji ponašanja.

INA:
Zloupotreba alkohola i supstanci.

UNA:
Biti kćerka majke tinejdžerke.

LEA:
Zanemarivanje školskih obaveza.

MIA:
Etnicitet.

...i tako dalje. Rekli su nam da je zvaničan stav njihove institucije da zanemaruju svaku subjektivnu namjeru buduće majke. Rekli su nam i da je, naravno, praćenje svih tinejdžerki koje odgovaraju kategorizaciji i naša „zaštita“ od trudnoće prilično obiman posao, al' svih sedam smo se odma' i prije nego što smo se popišale pokenjale i raspakovale, na Facebooku checkin-ovale u hotel San pa smo im bar malo olakšale taj obiman posao praćenja. Sa izlizenae tapete u hotelskoj sobi 113 hotela San sada visi sedam kondoma-balona, ponijele smo ih ovdje za svaki slučaj jer smo znale da je svaka od nas ovako il' onako odgovara kategorizaciji, evo ja prva imam tri faktora rizika, Lea između dva i četiri, a Ena je ugasila jer je nju mama rodila k'o klinke. U hotelskoj sobi ima i kupatilo i njemu ima hrđa i začepljena wc šolja i četvrta-sto ogledalo u bijelom plastičnom ramu i jedna neonka iznad njega pa moram gatati šta pali nju šta pali grijalicu šta pali bojljer šta pali glavno svjetlo, samo mi je bitno dobro frontalno osvjetljenje zbog čupanja obrva za ostalo ču se snaći. U hotelskoj sobi nema ofingera ali imaju tri rezervna čebeta, na jednom je Vučko on je kao znak da je jednom tu bila Olimpijada prije hiljadu godina, gorila je baklja i neki ljudi su se skupili i u ovoj pripizdini evo baš u ovoj hotelskoj sobi da bi gledali vožnju bob sankama karling ski skokove i sve ostale intrigantne discipline i zimске sportove, kao evo i nas sedam ovdje i sad. Neko je nekad u prošlom vijeku, u ovoj sobi, isto k'o mi sad, sigurno u

kupatilu ostavio sedam četkica za zube sedam pinceta za obrve sedam uvijača za trepavice sedam podloga za šminku sedam maskara sedam sjenila sedam sjajila sedam ruževa sedam pudera sedam trakica za čupanje nausnica sedam češljeva sedam gelova sedam parfema sedam olovaka za oči za usta za obrve za nos za uši i onda izašao napolje da gleda skokove i spustove.

LEA:
Ja bi' da istetoviram ovog Vučka. To niko neće znati šta je, mogu slagati i da je tribal ako 'oću.

MIA:
Aj to kad se vratimo kući, kupićemo ti za rođendan test preko *ludihpopusta*.ba.

ONA:
Sad ti jedino mogu probušiti pupak.

Ana pripaljuje cigaru, Ena pripaljuje buksnu, Ina mirsnu svijecu, ja pripaljujem iglu za šivanje i zarivam je u Lein pupak. Lea malo vrisne. Una pripaljuje mirisni štapić, Mia se samo igra upaljačem. Glupa babica je prije trine'st godina random odredila oblik tog ispučenja na Leinom inače savršenom stomaku, presjekla je bezveze i podvezala bezveze i bilo ju je baš briga i nije shvatala da svaki dio djevojačkog tijela može i mora da se oblikuje da se dovede do savršenstva, i nije shvatala da smo mi same svoje skulpture i gospodarice i da imamo cijeli život da se igramo sa sopstevnim kožama i mesima i da to i radimo. Ispravila sam grešku, glupu grešku idiotske babice i Lein pupak sada je savršen kao i njen stomak kao i svi mladeži oko njega kao i njene grudi. U njemu je sada jedan ljubičasti cirkon što smo danas vidjele u izlogu u jedinog zlatari u ovoj vazdušnoj banji sa mnogobrojnim turističkim potencijalima i ja sam joj ne misleći na pare to odmah kupila jer sam htjela da ima nešto od mene i od ovog dana. Odmah to postujemo na Instagram na Facebook na Twitter, ja zovem kevu skajpom da joj pokažem ona kaže: „Vi ste lude šta radite?!“ Ja kažem: „Izbušićemo joj cijelo tijelo do kraja večeri“, keva prekida. Svi u podrumu u disku zbog postavovane fotke sada znaju da je ta veza koju je Lea imala sa svojom kevom preko pupka kao i ova koju sam ja imala sa mojom preko skajpa sada upravo, ovim

ubodom igle, jednom i zauvijek prekinuta. Sve što smo zapalile prislanjamo uz kondome-balone, svih sedam puca: „Bum bum bum bum bum bum bum“, i sad se ništa ne vidi od dima od svega što smo zapalile od popucalog lateksa, ništa se ne vidi prošlost sadašnjost budućnost ništa, jedini izvor svjetla u cijeloj sobi jedino što nam nešto pokazuje što nam ka nečemu pokazuje je Lein ljubičasti cirkon. Iz izvorišta svega iz početka svijeta iz pupka iz savršenog djevojačkog loše podvezanog ali kvalitetno probušenog pupka dolazi ljubičasta svjetlost prolazi kroz zadimljenu sobu i pokazuje nam našu mladost i govori nam:

SADA NISTE TRUDNE / SADA STE MLADE / OD VEČERAS ČETE MOŽDA BITI TRUDNE / VEČERAS ČETE ZAČETI.

Ako neko pita, a ne pita, u sobi 113 hotela San nismo zatrudnile nije probušeno naših sedam evolucionjski značajnih magičnih opni naših sedam himena naših sedam muških fantazmagorija koje krvare isključivo na njihov dodir udarac pritisak i volju, u hotelskoj sobi 113 hotela San probušeno je sedam kondoma - balona i jedan pupak i to je sve uredno evidentirano i snimljeno i može da se nade na <https://www.instagram.com/Ona2003/>. #ekskurzija 14, 392 posts U vazdušnoj banji je hotel u hotelu je podrum u podrumu je klub u klubu smo mi i pjevamo u sedam glasova: „We're happy, free, confused, and lonely at the same time it's miserable and magical uh oh I don't know about you but I'm feeling 22“, jer sve smo Swifties već tri i po godine i ona za nas nije samo pjevačica, kao što Red nije samo boja, kao što ni 1989. nije samo godina. Odjednom nema lude Mie sa nama, ona nam šalje video ona Simke Ozra Rale i razrednica igraju kolo u svadbenom salonu iznad nas i vrište. Dva lijevo dva desno pa na „opsa sa“, a u pozadini matrica Uzičkog kola puštena sa klavijatura. Piše nam:

MIA:
Izvalite razrednicin podbradak i moj vještački nokat zariven u njega.

LEA:
Na to realno ne treba ni jedan filter.

UNA:
Vrh!

MIA:
#nofilter #ekskurzija #jednomkrenenuvijekkrenen

ONA:
Ovaj video u broju lajkova i vjuova na keca nadmašuje čak i fotku Leinog pirsinga. Sanjica iz sedmog dva brže bolje re-postuje svoj prvi proljetni selfie u grudnjaku iz wc -a uz #like4like #like4follow #like4tag# #follow4follow #follow4like #follow4tag #tag4tag #tag4like #tag4follow. Mia i razrednica igraju kolo ne prestaju, dva lijevo dva desno, Mia nam konstantno sve šalje ja pokazujem Stefketu video kao da mu pokažem nešto smiješno, on kaže: „Vi ste glupe koze vi ste kokoške.“ Ja mislim da on ne konta da na netu stvari ostaju zauvijek da na netu može da se zaustavi vrijeme da na netu i za sto godina kad nam se raspadnu kosti kože lobanje ovaj video će moći da se pronađe i vidi, on to ne konta. Iscrpljena od igranja kola, razrednica se ipak neće povući sve dok se ne uvjeri da je svaka djevojčica u svojoj sobi da je svaki dječak u svojoj sobi da djevojčice spavaju sa djevojčicama da dječaci spavaju sa dječacima, razrednica dolazi kod nas u sobu 113 Hotela San, kaže: „Dobro je djevojke uplašila sam se, gdje su Ana i Ena kad im je soba prazna gdje su Ina i Ona kad im je soba prazna, a vi spavate sve zajedno dobro je.“

DJEVOJČICE SVE ZAJEDNO:
Normalno.

ONA:
Prije nego što zatvori vrata razrednica nam još kaže da kreveti moraju biti razdvojeni pregradama do dva metra visine, to je standard francuskih liceja iz 1809. godine, to nažalost nije bio standard niti dobra praksa socijalističke arhitekture i sad na vas ne možemo da utičemo da li ćete gledati jedna drugu голу i tako dalje. Sutra ujutru poslije doručka tokom kog sam konzumirala gazirani sok tursku kafu bijeli hljeb kajganu i jednu krišku paradajza, sjedim u hotelskom bazenu, sve sjedimo, u dijelu sa vodenim masažerima različitih jačina, okružene babama koje su nam sve masažere zauzele. Sjedim u bazenu i mislim: „Bože daj mi snage da iskuliram sve jadne ljude“, i on mi da snage, sjedim u bazenu i stavljam sunčane naočale iako je bazen zatvoreni samo da ne moram da gledam sve

jadnike oko mene koji skaču na glavu skaču lastu prskaju se vriskaju potapaju se sjede na ivici bazena plivaju leptir plivaju kralj plivaju u slobodnom stilu. Na bazenu na ekskurziji bio je jedan trenutak kad su tijela slobodno pokazivana i po našoj volji miješana i kad su obavješteni je smjeli slobodnije djevojke postojale nezavisno od smijeha i stremljenja odraslih, nezavisno od smijeha baba koje su se banjale do nas, bio je jedan trenutak kada su sva tijela pokazivana moje tijelo babino tijelo dječjačko tijelo koje skače lastu sa skakaone, bio je jedan trenutak direktnih gesti besramnih riječi konačnog i apsolutnog pokazivanja. Ako neko pita, a ne pita, u bazenu u dijelu sa vodenim masažerima različitih jačina, nismo zatrudnile. Odjednom su svi prestali da vrište odjednom je bila tišina na bazenu odjednom su sve žene zašutile svi dječaci su zašutili nas sedam smo zašutile, odjednom se samo čulo hućanje vode koja je bablja bedra i bablje karlice oko nas masirala. U tišini, u toj tišini koja je odjednom nastupila Ana misli na Marka koji je možda sinoć bio u njoj možda nije, Ena misli da joj je Dražen možda rekao: „Jebi ga, ne može mi se dići na tebe“, da je bar stigla da pročita tutorijale za oralni seks, pa bi nešto i bilo, a možda i ne bi ništa i Ina misli kako se Avdi nikako nije spustao osim kad treba da stavi kondom, ja mislim kako nisam htjela niko da me pipne a one su zauzele i moj krevet pa sam zaspala u praznoj kadi nenapunjenoj pa mi je sinoć bilo malo kao i sada ovdje u bazenu, Una misli kako je slušala: „I want your love and I want your disease“, i mislila da ima nešto posebno i vrijedno pažnje u tim lyricsima i misli šta joj je trebalo sve to sinoć, Lea misli da ju je više bolio probušen pupak nego probušen himen ali da to nije htjela da instagramira nego da zapamti, Mia misli zašto nije uradila brazilku pa joj se sad ispod kupaćih gaća malo vide nabubrene gromuljice dlaka ali se sjeti kako je u časopisu OK pročitala: „Najbolje što možeš učiniti sa svojim stidnim dlakama... ono što želiš, jer kao što se ne odijevaš kao tvoje frendice, ne moraš niti brižati svoje stidne dlake ako ih one briju“, i bude joj malo lakše ili ne bude. Voda nas masira mi mislimo. Voda nam je oko bedara i oko pupaka i tijela su nam od vode i od onoga što nam se možda sinoć možda desilo možda nije, drugačija. Na ekskurziji nam se nešto neopozivo desilo. Obrisi tijela su nam se nanišili a da ni same nismo sigurne kako gdje zašto s kim koliko zbog čega kad. Sjedim u bazenu u dijelu sa masažerima različitih jačina i mislim: „Ako sad prestane

voda da teče da me masira ja ću prestati da dišem svijet će prestati da se vrti“. Meni je teško beskraino teško da shvatim da je ekskurzija bazen masažeri bila TAMO i ONDA, a da sam, kad ovo pokušavam da kažem, u pripizdini OVDJE i SADA. Meni je to teško, ali to je tako. I naša trudna tijela ne možemo slobodno da pokazujemo i ne možemo više da postojimo nezavisno od smijeha i stremljenja odraslih, nezavisno od smijeha baba koje sada cokuću i pljućaju kada prođu pored naših sedam tijela. Savršenu tišinu savršenu mogućnost izlaganja tijela u bazenu na ekskurziji prekida Una koja kaže:

UNA:

Znate da je Jasmine Thompson izjavila da je iako ima tek četrnaest godina već ostvarila većinu svojih snova.

ONA:

Sve mislimo i znamo imamo onda još godinu dana da sve svoje snove ostvarimo to je mnogo, to je više nego dovoljno ako je mogla Jasmine možemo i mi. Sve mislimo i znamo poslije ekskurzije ništa više neće biti isto.

DJEVOJČICE SVE ZAJEDNO:

Ako nas ikad iko pita ako nas pitate, a ne pitate: „Kako je to bilo da li je bila super žurka da li smo bile pijane i drogirane ili sišle s uma“, ako nas pitate, a boli vas briga znamo, NE ZNAMO kako je to bilo to niko ne zna i SAD plodne utrobe naše nose plodnu budućnost našu i vašu a nje već sutra može da ne bude ako se podvrgnemo odstranjenju fetusa iz maternice a prije sposobnosti ljudskog ploda za život, da znate da možemo ako samo očemo, samo treba da nam roditelji ili staratelji tu i tu potpišu odobrenja, to će se dogoditi to se mora dogoditi do dva deset i osme nedjelje trudnoće, da bi se uopšte zadovoljila definicija pobačaja dužina ploda mora biti manja od trideset i pet centimetara težina manja od hiljadu grama iako postavljeni uslovi nisu apsolutni.

ONA:

Apsolutan je bio trenutak stremljenja trenutak pokazivanja trenutak vodene masaže u bazenu. Uslovi za abortus nisu apsolutni.

5. UNA

UNA:

„Ja neću ovo sranje u sebi, zajebi me“, kaže Ena koja stoji u sred moje sobe, stoji bosa, stoji okružena posterima na zidovima. „Što smo se zajebavale zajebavale smo se, znam da nećeš ni ti od početka si bila suzdržana i skeptična prema ovom svemu. 'Ajmo nekako to uraditi' same, 'ajmo nekako to uraditi' jedna drugoj, da ne sazna Ana, da ne sazna Ina, da ne sazna Ona, njoj bi baš teško palo da joj stajemo na muku kad još ni ne zna za sigurno da li jeste da li nije trudna, da ne saznaju Lea i Mia.“ Ja pokušavam da joj kažem da totalna razlika o kojoj sve znamo kao društvo totalna razlika između svijeta djeteta i svijeta odraslog je i razlika i u tumačenju prirode budućnosti koju mi u naših sedam utroba nosimo. U utrobama našim previše je budućnosti, suvišak je budućnosti, onoliko je budućnosti koliko ne može da podnese naša mjesna zajednica i ta budućnost ne smije se dogoditi, to nas dvije osjećamo to nas dvije intuitivno znamo a njih ostalih pet baš i ne. „Riješićemo se budućnosti, otarasićemo je se, pobrićućemo se za nju“, kažem Eni. Ali ali ali podsjećam je da je za prekid trudnoće kod trudnica mlađih od 16 godina i trudnica potpuno lišenih radne sposobnosti je potrebna i pismena suglasnost roditelja, odnosno staratelja. Ako se saglasnost ne može pribaviti od roditelja, odnosno staratelja, a ne može jer je moja mama luda za idejom da bude baba, znači zbog njihove odsutnosti ili spriječenosti, potrebno je pribaviti saglasnost nadležnog organa starateljstva, a to nemam pojma šta je tako da se moram snalaziti sad kako znamo i umijemo. Ina opet tipka šta je povratila, Ena i ja obje primamo poruke na Viber istovremeno.

INA:

Viršla.

ONA:

Kravljije mlijeko.

ENA (Uni):

Moramo se praviti da nismo zajedno da nas ne izvale.

UNA:

Jaja na oko.

UNA:

Brže bolje smišljamo guglamo dostupne metode, razmatramo šta je od toga izvodljivo u ovoj sobi među ovim posterima proučavamo tutorijal za abortus kombinacijom tajlandske masaže stomaka i prekomjernog vježbanja joge, kopam po ladicama razbacujem sve po podu imam li neki oštar predmet žicu od kišobrana žicu iz točka bicikla žicu iz ograde ofinger napravljen od metalne žice šivaću iglu pletaću iglu iglu za šešir kuke za heklanje malo duže i oštrije šnalice za kosu, imamo opciju i da se predoziramo vitaminom C buhačom hlorinom sredstvom za izbjeljivanje veša terpeninom džinom Pepsi colom pa da čekamo ili da sprčkamo na brzinu nekakav kateter od nekog crijeva na primjer od usisivača ili veš mašine ili da legnemo na parket i držimo se za ruke gledamo u plafon i dišemo. Odlučile smo se za sada za ovu posljednju opciju, gledamo u plafon obje čutimo i iako nije dokazano da vizualizacija može da izazove abortus mi znamo da smo prirodno začele prirodno ćemo se ovoga i riješiti ako posvetimo cijele svoje živote postizanju tog cilja ako jedemo spavamo dišemo vizualizirajući sluznicu maternice koja se krvarenjem izbacuje ako vizualiziramo menstruaciju, koja je po definiciji, kako smo naučile na promociji Libresse uložaka u školi, sastavni dio života žena i priprema za stvaranje novih malih ljudskih bića mada me ta misao malo omete u koncentraciji koju sam upravo postigla jer onda, jebi ga znači čim abortiram istovremeno odmah moram da krenem da se pripremam za stvaranje novih malih ljudskih bića malo mi je to naporno ali dišem i čutim dišem i čutim, taman k'o da nešto osjetim da će da krene kad čujem: „Kakve su ovo igle, šta to radite“, kaže moja vesela mama, kaže moja mama u šarenoj pamučnoj kućnoj haljini, kaže moja mama koja je u sobu sa posterima na zidovima ušla bez kucanja, naravno. „Interesantno je da ste vas dvije, obožavateljice i podržavateljice abortusa i one koje su zamalo kućni abortus pokušale, uspjele da se rodite, i naravno, nad vama dvjema niko nije pokušao abortus dok ste bile u majčinoj dok ste bile u mojoj utrobi. Ljudi kažu, to sam čula, gledaj kćerku vidjećeš majku. I obrnuto. Evo na nas dvije to se nikako ne može primijeniti, evo ja gledam tebe i ne vidim ništa od sebe“, kaže moja

majka dok njeno prisustvo u mojoj sobi sa posterima bespovratno mijenja svijetlo u sobi mijenja miris u sobi mijenja atmosferu u sobi i potpuno onemogućava vizualizaciju kojoj smo Ena i ja težile dok smo ležale na parketu i gledale u plafon. Moja mama preko šarene haljine nosi crni bade - mantil i cijela soba se od njenog prisustva zacrni, ona potapa mene ona potapa Enu ona potapa oba fetusa u našim utrobama crnilom svojim potapa samo joj bijele njegovane šake iz crnog bade - mantila vire.

„Ajde dobro, odrastate, osamostaljujete se i uskoro više nećete trebati mamu na način kao i do sad i to me malo plaši ali znam da cure imaju pravo na razne eksperimente što se tiče izgleda, i tijela, i života, pa čak i ako pogriješite, i pretjerate – to je dio odrastanja, traženja identiteta i mjesta u svijetu. A to je svakako lakše s mamama koje se kao ja vole šminkati i lijepo se odijevati. Pa i ovo sa abortusom, sve je to eksperiment idemo dalje. Bitno je cure da ste vi prilikom eksperimentisanja začele. Pa ja najbolje znam selenđu ja najbolje znam sitničave seljačke oči i uši i usta ja znam kako su kad sam bila u vašim godinama ili malo starija pratili svaki korak mene i tvog tate, znam da naša mala zadovoljstva seoskog života mogu vrlo brzo da postanu predmetom kolektivne netolerancije pa čak i sudske postupka, medicinske intervencije pažljivih kliničkih ispitivanja i čitavih teorijskih elaboracija, ali da vas sad time ne zamaram najvažnije je da ste trudne i da to tako i ostane. Jer cure, desila se prokreacija, vama je sve oprašteno sve vam je sve sve vam je oprašteno jer ste začele jer niste imale jalov akrobatski seks, jer ste evo, ipak donijele vrijedan rezultat toga svega sa ekskurzije, jer zapamtite to za vijekove vijekova granica između dopuštenog i nedopuštenog, u seksu je začete.“ Mama kaže da u određenim predmetima i u određenim tijelima i određenim oblicima može da se nađe sreća, a da taj predmet to tijelo taj oblik može da bude noga glava okrugla bebina, ne primjer. Ja sam evo našla sreću u tebi, Una, i sreću u ovom crnom bade - mantilu. Mama kaže da neke realnosti neke socijalne neke društvene realnosti naša republika naš visoki predstavnik naš nacionalni koordinator neki načini strukturisanja objašnjavanja tumačenja organizovanja realnosti će da nas nadžive i zato nas dvije moramo da rodimo. A onda mama pali televizor prebacuje kanale sve dok ne dođe do tinejdžerskog filma. Mama Ena i ja sjedimo na podu naslonjene leđima na kauč i gledamo tinejdžerski film.

Mama ne prebacuje ni scenu seksa između dvoje tinejdžera nije neprijatno mami nije neprijatno meni i Eni mama razumije da mi već znamo šta je to i da nam je pošto smo trudne sad već dozvoljeno da takvo nešto do kraja bez prebacivanja pogledamo. A onda se šminkamo mama Ena i ja, mama nam da da koristimo njenu vodootpornu maskaru sa XXL efektom i da pušimo njen Slims, onda mama hoće da je farbamo, „Vidi mi se već izrast.“

MAMA:

Ajte cure šta vam fali.

Na Viberu primamo poruke od Ine da idemo nas sedam na kafu, „Jebi ga mama drugi put.“ A onda se desio strašan epilog i novi horor među osnovcima ali od prekida trudnoće i šoka djevojčice su se mi smo se nas sedam smo se dobro oporavile. Prije nego što izađemo iz sobe iz kuće prije nego što naručimo Nes topli sa šlagom i gusti od jagode sa šlagom u bašti slastičarne ispod suncobrana, kažem joj: „Mama samo molim te presvući taj crni bade-mantil ne mogu te gledati više u njemu“, ja joj kažem a Ena na to klima glavom entuzijastično.

6. LEA

LEA:

Jednom je Marko rekao nešto lijepo, rekao je: „Sagradimo Novo Grahovo sagradimo novi grad i to se zove revolucija, u Berlinu imaju skovotovi svi mladi žive u besparici ali svi zajedno ne k'o ti i ja u besparici ali sa raspalim babama i dedovima i očevima i majkama spavaju ispod memljivih prokljilih tavanica ali ne k'o ti i ja ispod još jednog kreveta na kom spava upišani brat, stalno stalno su gudrirani ali ne kao ti i ja od plina iz šporeta pa te boli glava nego najbolji MDMA, Novo Grahovo će da ima puno betonskih blokova takve je gradio Tito i njegove arhitekta i njegovi radnici i moj deda je bio građevinar, napravimo Novo Grahovo, na svakom čošku sudu na svakom spratu kreveti samo za pranje ne za spavanje spava se na podu na paletama na dušecima šta god nađeš nema biljaka jer ko će da ih zaliva“, i ja sam mislila kako je to lijepo kako je to pametno kako je to budućnost moja i njegova kako je to nešto novo kao ovo u meni što je novo i to mu kažem.

LEA:
Trudna sam.

MARKO:
Sa mnom nisi sigurno.

LEA:
Sa tobom nisam. Sigurno.

LEA:
Marko kaže svuda oko nas su barijere ne možemo da budemo slobodni. Marko kaže: „To je sistem barijera, ali mi ćemo u Novom Grahovu sami sebi na raspolaganje staviti sami sebi omogućiti beskrajne linije beskrajne mogućnosti za penetraciju.“

MARKO:
Otkud znaš da si trudna?

LEA:
Kupala sam se u bari u potoku iza kuće doskakutala je žaba popela mi se na glavu, rekla je: „Tvoja želja će se ispuniti, uskoro ćeš dobiti kćerkiću. Uzela sam crva nabrekliog sa zemlje sam ga pokupila i sa lišća trulog i popišala se po njemu crv je počeo da proizvodi spermu kao lud i to je bio znak da sam trudna. Da bi se osigurao pouzdan rezultat iskoristila sam pet crva u jednoj seriji testova i svi su se slično ponašali, mreškali su se okretali vrtili ispuštali bijelu ljepljivu sluzavu tečnost valjali se u njoj i baškari. A i u očima se trudnoća ogleda to znaš i ti i ptice su lijepo pjevale danas, pijetao iz našeg dvorišta odgovorio je na pjev kukavice a to je uvijek dobar znak za svako žensko u kući, a i osjećam se k'o bojler još od ekskurzije eto tako znam. Gurnula sam pred spavanje češanji bijelog luka u rodnicu i ujutru mi nije smrdilo iz usta to je znak da se slobodnom protokom materije iz trbuha u ostale dijelove tijela da se širenju određenih mirisa kroz tijelo ispriječio ni manje ni više nego embrion. „Našao sam u mom podrumu tri pacova koja još uvijek nisu dosegla doba seksualne zrelosti i ispišao sam se na sva tri. Šorao sam po svima ali samo jednog sam ubio rasporio mu utrobu od moje mokraće bili su mu jajnici uvećani i bili su mu jajnici u boji crvene jagode i to je bio znak da sam trudan. Da bi se osi-

gurao pouzdan rezultat životinja se ne smije ubiti gasom eterom hlороformom nego se mora ubiti ostrim udarcem, što sam sa zadovoljstvom učinio. Pošto je rezultat testa iz prve bio pozitivan drugim dvjema životinjama dozvolio sam da i dalje žive. A kad nema drugog načina da se utvrdi trudnoća, to ti kažu oči, pogledaj me u oči pogledaj me i vidjećeš“, i to mi sve kaže Marko. „Mi smo djeca, Lea, a djetinjstvo je pored toga što je oblik života i vrsta života i starosna grupa ljudske jedinke, djetinjstvo je i morfologija sa diskretnom anatomijom i misterioznom fiziologijom. U djetinjstvu nije sasvim jasno šta predstavlja rupa koju ti imaš i šta predstavlja izbočina koju ja imam i one su vrlo lako jedna sa drugom zamjenjive. Imam i ja mliječne žlijezde u grudima i bole me i osjetim ih ispod kože u tkivu i ako se potrudim one mogu da proizvode mlijeko ako se potrudim one mogu da ispuštaju mlazeve bijele tečnosti iz tamnih bradavica mojih na stisak usta našeg djeteta. Imam i mliječne kanale i oksitocin i prolaktin imam znači hormone koji služe proizvodnji mlijeka i ukoliko dođe do intenzivne stimulacije mojih grudi i mojih bradavica ja sigurno mogu da se dovedem do stanja laktacije.“ Ja mu kažem da imam sve rane simptome trudnoće kao razdražljivost i da smo sad u skvotu u Novom Grahovu vjerovatno bih popidzila od ljudi i od prljavštine ali nismo, kažem mu da imam sve simptome kao nedostatak daha i nesvjesticu i vrtoglavicu i jutarnju mučninu. On kaže da i on ima sve što ja imam on kaže da ima razdražljivost i osjetljive grudi.

MARKO:
Pospan sam.

LEA:
Muka mi je.

MARKO:
Pišam non-stop.

LEA:
Boli me glava.

MARKO:
I kičma.

LEA:
Imam grčeve.

MARKO:
I čudne želje za čudnim namirnicama.

LEA:
Ti i ja imamo plod ljubavi ako i nemamo ljubavi jedno za drugo ili za bilo koga ili za sebe same imamo njen plod donijećeš ga ti na ovaj svijet donijeću ga ja na ovaj svijet svejedno. Marko pali džoint uvlači dim pa ga daje meni uvlačim dim pošto smo oboje trudni bolje nas radi, okruženi smo dimom i izmaglicom gledamo ispred sebe na horizontu vidimo Novo Grahovo i sve njegove betonske blokove i sva njegova svjetla sa prozora i tu će rasti naše dijete, a još se ni ne zna ko će ga od nas dvoje roditi da li on da li ja da li oboje zajedno istovremeno. Marku je onda malo muka Marko onda kaže da je bolje ne pokušavati ostati trudan jer ljudi kažu da znaju kako je to al' pojma nemaju, „Ovo je čisto ludilo majke mi.“ Samo dvoje samo dva tijela, muško tijelo i žensko tijelo, tvoje tijelo i moje tijelo, ne mogu podizati hraniti odgajati ljuljuškati vaspitavati dijete ništa bolje od samo jednog tijela od jednog muškog tijela ili jednog ženskog tijela od mog samog tijela ili od tvog samog tijela, potrebno je da svi svi svi nas sedam i naše sedmero djece i još zamisli da neka nosi blizance, to bi mogla biti Ena ona ima neke znakove blizanačke i višepodne trudnoće kod nje je uvijek sve prenaplašeno ili čak trojke četvorke petorke sedmorke i vas sedam s kojima smo zatrudnile i svih naših četrnaestoro roditelja i sve babe dedovi koji su još živi i još svi iz selendre, svih osamnaest hiljada sedamsto trin'est stanovnika biće potrebno da se odgoji jedno jedino dijete u Novom Grahovu i to će biti propis. Marko i ja sjedimo na betonskim kockama one su izgrađene u starom Grahovu u našem Grahovu u Grahovu u kom sada živimo a ne u budućnosti ne u Novom Grahovu ne u budućnosti koju će nam donijeti dijete naše, novo dijete i zato kocke baš i nisu neke ali su nama sad kad smo napušeni podbhuli otekli trudni, dobre. Marko mi legne na stomak vidi pirsing vidi ljubičasti cirkon vidi još jednu stvar koju pored ploda ljubavi u mom stomaku nosim od ekskurzije. Marko kaže: „Ljubičasto je lijepo ljubičasto je dobro možemo neke zidove u skvotu obojiti u ljubičasto.“ Marko zaspi ja mu

gledam lice na mom stomaku, ja ne mogu da zaspim ja hoću da mu ispričam da smo nas sedam sve to smislile da smo se mi to tako dogovorile da smo mi to tako htjele da se naša djeca rode u novom svijetu u Novom Grahovu da smo mi napravile pakt a on spava pa mu ništa ne kažem.

7. MIA

MIA:
U mojoj sobi nas sedam ležimo na mom krevetu, stisnule smo se, otkotrlja se ponekad neka na pod ponekad neka sjedne na stolicu za ljuljanje ponekad ode do kompa Ina da pusti nešto drugo jer i Youtube autoplay se zajebe nije bezgrešan pa pusti Ushera iz 2003-će, jebo te. Naših sedam stomaka su bili tempirane bombe budućnosti naše selendre i naše državice i naših roditelja i naših učitelja i nas samih. Naših sedam stomaka je trebalo da porodi budućnost, trebalo je da donese slatku bucmastu djecu da ih povijamo i podižemo i spuštamo i ljuljuškamo i u naših sedam stomaka počivalo je sedmostruko ono što ima direktan pristup cjelovitosti potpunosti budućnosti, ono što može da nam vrati osmjehe na lica, al' nama se nešto baš i nije smijalo. Mi smo naše stomake ispuhale, abortirale smo sve smo abortirale, nacionalni koordinator za reproduktivno zdravlje je rekao da sve moramo prekinuti trudnoće, što je bilo neophodno zbog očuvanja našeg zdravlja i zaštite od komplikacija. Cijela selendra, svi su napolju, samo smo mi unutra, u sobi, na krevetu. Razdvajaju nas zidovi, i razdvajaju nas poster i polijepljeni po njima. Svi iz naše selendre gledaju sad u horizont da im se nešto pokaže i kaže ali oni više tamo ne mogu da vide obrise svojih tijela. Svi oni napolju, cijela pripizdina, osamnaest hiljada i sedamsto trin'est stanovnika u desnim rukama drže pripaljane cigare a u lijevim rukama mobilne telefone i fotkaju magletinu na horizontu i pitaju se gdje je sad budućnost, a znaju već da su nas natjerali da je ubijemo. Svi su napolju, a nas sedam smo unutra.

ANA:
Ipak.

ENA:
Postoji šansa.

INA:
Mala, ali ipak šansa.

ONA:
Da smo još uvijek trudne, da nikad ni nismo abortirale.

UNA:
Svi u pripizdini drhte od straha, meni je muka i vrti mi se u glavi, očigledno sam opet trudna.

LEA:
Mi smo vremenske bombe budućnosti, eksplođiraćemo za devet osam sedam mjeseci.

MIA:
U mojoj sobi zauvijek staje vrijeme jer budućnost više ne postoji jer smo je sedam puta ubile. Naše obrise možemo da vidimo napokon jasno i ponovo, ja vidim iz blizine Lein pirsing i rupu koju je Ona njoj probušila, Lea vidi Unin pupak, Una vidi Onin izdepirirani donji stomak, Ona vidi Inin malo napuhani stomak od vode, Ina vidi Eninu čibu na nadstomaku, Ena vidi Anine pore na stomaku, Ana vidi Inin par dlačica što nisam stigla da skinem. Stomaci su ravni, ali ne bablji usahli već čvrsti i napeti, ništa nama nije bilo, ništa nam se nikad u ovoj pripizdini nije desilo.

Djevojčice leže jedna drugoj na stomacima praznim i jalovim, zgrčene kao sedam fetusa. Po jedna glava djevojačka okrugla položena je na po jedan ravni stomak djevojački kod pupaka, kod izvorišta života koja su samo na kratko bila povezana sa obećanjem novih svjetova i novih života. Ponekad jedna drugu miluju po dugim kosama. Ponekad i dalje upadaju jedna drugoj u riječ. Nakon ove scene nema više ništa, nakon ove scene nema budućnosti.

KRAJ
Lektura: Hana Bajrović

NAPOMENA AUTORICE

U drami nema dječaka, niti roditelja, niti nastavnika, niti zdravstvenih radnika, izuzev ako su njihovi dijalozi ipak napisani. Drama se sastoji od monologa djevojčica, izuzev ako su dijalozi i didaskalije ipak napisani. Od drame ne treba očekivati istinu o slučaju koji je gospodin N. B., nacionalni koordinator za reproduktivno zdravlje Republike Srpske prikladno sazeo u rečenici: *“Imali smo slučaj da su iz jednog malog mjesta otišli učenici osnovne škole na ekskurziju koja je trajala oko pet dana, a kada su se vratili, nakon nekog vremena se ispostavilo da je čak sedam učenica zatrudnilo na ekskurziji.”*

U drami su korišteni tekstualni izvori, vizuelni i video materijali:

1. Foucault, Michel, *The history of sexuality*, Volume 1, Pantheon books, New York, 1978.
2. Vilenica, Ana (ur), *Postajanje majkom u vreme neoliberalnog kapitalizma*, (uzbu)na)), Beograd, 2013.
3. Edelman, Lee, *No future, Queer theory and the death drive*, Duke University Press, London, 2004.
4. Power, Nina, *One-Dimensional Woman*, Zero Books, Washington, 2009.
5. *Časopis OK*, broj 284, rujan 2015.
6. Video blog Bethany Mota:
<https://www.youtube.com/user/Macbarbie07>
7. Društvena mreža:
<https://www.instagram.com/explore/tags/teengirl/>
8. Intervju sa Michel Foucaultom, *The danger of child sexuality*,
<https://www.ipce.info/ipceweb/Library/danger.htm>